

DAŞNAK İDEOLOGİYASI: Erməni vandalizmi, etnik təmizləmə siyasəti

Qorxaq, eyni zamanda məkrli ermənilərin tarixən güclü tərəfin əlində vasitə olduqlarını təsdiqləyən faktlar yüzlərdir. Genetik xüsusiyyətlərinə sadıq qalan bu millətin "ideoloqları" muzdlu nökrələr, ən qatı cinayətlərin iştirakçısı kimi tanınırlar. Təsdiqlənmiş həqiqətdir ki, ermənilər soyqırımına məruz qalan məzlum xalq deyil, soyqırım törədən qaniçən millətdir.

Təkcə ötən əsrdə erməni daşnaklarının azərbaycanlılara, türklərə qarşı apardıqları qırğınlar nəticəsində qəddarlıqla öldürülənlərin sayı milyondan çoxdur. 1905-1907-ci, 1918-1920-ci illərdə Şaumyanın başçılıq etdiyi daşnaklardan ibarət silahlı dəstələr Azərbaycanın bütün bölgələrində dinc soydaşlarımızı amansızcasına qətlə yetirmiş, diri-diri yandırmış, torpağa basdırmış, başlarını kəsmişlər. 1918-ci ilin 30-31 mart hadisələrində təkcə Bakıda 30 min dinc əhali amansızcasına, xüsusi qəddarlıqla qətlə yetirilmişdi. Soyqırım o dərəcədə dəhşətli olub ki, Şaumyanın özü belə ermənilərdən ibarət polkun "xidmətlərindən" məmnunluğunu "yuxarılara" "Bizim üçün döyüşün nəticələri çox yaxşı olmuşdur" sözləri ilə ifadə edib. "Azərbaycanlılar-sız Ermənistan" daşnakların əbədi ideyası olub. 1948, 1957-ci illərdə Qərbi Azərbaycandan deportasiya olunan, yurd həsrətinə dözməyərək dünyasını dəyişənləri, 1988-ci illərdən başlayaraq öldürülən günahsız azərbaycanlıları, atəşkəs rejimində belə qana həris olan ermənilərin qətlə yetirdikləri körpələri də qurbanların sırasına əlavə etsək şəhidlərimizin sayı daha çox olar.

Son illərin statistikasına nəzər salsaq. 1988-1993-cü illərdə Dağlıq Qarabağ münaqişəsi ilə bağlı hadisələrdə 20 min soydaşımız ermənilər tərəfindən qətlə yetirilmiş, 100 min dinc azərbaycanlı yaralanmış, 50 min nəfər əlil olmuşdur. Münaqişə illərində 4853 nəfər itkin düşmüş, onlardan 1357-si azad olunmuş, 439 nəfər ermənilərin vəhşiliklərinə tab gətirməyərək həyatdan köçmüşlər. Qana susayan ermənilər 20 Yanvar faciəsi zamanı imperiya ordusunun tərkibində Bakıya gələrək azadlıq uğrunda mübarizə apararaq insanları vəhşicəsinə öldürdülər. Qəribəsi bu idi ki, 20 Yanvar qırğınının əvvəl imperiya qüvvələrinin Vilnüsədə və Tbilisidə törətdikləri hadisələri pisləyən beynəlxalq ictimaiyyət, ABŞ və onun Avropadakı müttəfiqləri daha dəhşətli olan Bakı qırğını SSRI-nin daxili işi kimi qiymətləndirərək susdular. Ötən əsrin ən qanlı qətləmi- Xocalı soyqırımını da səsizcə izləyən Avropanın münasibəti Qərbin ikili standartlar siyasətinin daha bir nümunəsi oldu. Bir gecədə güllələnən, erməni vəhşiləri tərəfindən yandırılan, külə döndərilən şəhərin sakinləri - qocalar, uşaqlar, qadınlar da daxil olmaqla qətlə yetirildi, tonqallara atıldı, körpələr süngüyə keçirildi. 25 fevral 1992-ci ildən başlayaraq ertəsi gün də davam edən Xocalı faciəsi ötən əsrin əvvəllərində ermənilərin törətdikləri soyqırımların davamı, bəşəriyyətin hüznə yad etdiyi Sonqmi, Ruanda qırğınları ilə eyni səviyyədə dəhşətli olan qətləmi idi. Belarus üçün Xatın, Çexiya üçün Liditse, Polşa üçün Treblinka hadisələri nə qədər ağırdırsa, Azərbaycan üçün

də Xocalı dəhşətləri sağalmayan yaradır. Həmin gün 613 nəfər-106 qadın, 70 ahi, 63 uşaq olmaqla Xocalı sakini ermənilər tərəfindən vəhşicəsinə yandırılaraq, qətlə yetirilərək həyatlarına son qoyuldu. 487 nəfər şikəst oldu. 1275 nəfər ermənilərin əsir, girovuna çevrildi, ağıla gəlməyən zülmə, təhqirlərə məruz qaldılar. Onlardan 150 nəfərin taleyi hələ də bəlli deyil. 8 ailə bütünlükdə məhv edildi. 24 uşaq hər iki valideynini itirdi. Dığalara diri-diri qurban kəsilən azərbaycanlıların sayı isə 60-a yaxındır. Belə ki, Xocalı soyqırımını daşnakların azərbaycanlılara qarşı 200 ildən bəri apardığı etnik siyasətin ən faciəli səhifəsi kimi tarixə yazıldı.

Yalnız 1994-cü ildə ümummillə lider Heydər Əliyevin rəhbərliyi ilə Milli Məclisin sessiyasında Xocalı faciəsi soyqırımını kimi tanınıb. Bu qətləmi artıq bir çox ölkələrin parlamentləri tanıyıb, rəsmi olaraq erməni vəhşiliyini pisləyiblər. Türkiyə, ABŞ-in 22 ştatı, Xocalı soyqırımına aid parkın olduğu Meksika, Pakistan, Kolumbiya, Çexiya parlamentinin beynəlxalq əlaqələr komitəsi, Honduras Milli Konqresi, Tehrandə keçirilən İT-in Parlamentlər İttifaqının sessiyasında iştirak edən 53 ölkənin Xocalıda törədilənləri soyqırım kimi tanıması ermənilərin saxta ideoloji təbliğatına vurulan zərbə, Azərbaycan həqiqətlərinin təsdiqidir. Erməni vandalizmini, insanlığa qarşı törədilən qətləmi olduğunu bəyanatları ilə pisləyən ölkələrin sayı artmaqdadır. Paraqway Respublikasının Deputatları Palatasında 1992-ci ildə Xocalı şəhərində Ermənistan silahlı qüvvələri tərəfindən törədilmiş soyqırımının pislənməsi, bununla bağlı bəyanatın qəbulu, qətlə yetirilən soydaşlarımızın xatirəsinin anılması ölkəimizlə həmrəyliyin ifadəsi, Azərbaycan diplomatiyasının uğuru, xarici siyasətimizin dəstəklənməsidir. Paraqway parlamentinin saytında yerləşdirilən bəyanatda qeyd edilirdi ki, Xocalı qətləmi XX əsrdə törədilən ən qanlı faciə, erməni vəhşiliyinin nümunəsidir. Heydər Əliyev Fondu tərəfindən hazırlanan, soyqırımını əks etdirən yüzlərlə foto albomlar, məlumat kitabçaları, açıqçalar, "Leyla Əliyeva: Xocalıya ədalət" kitabı, "Böyüməyən uşaqlar", "1992-ci ilin qarı" kimi sənədli filmlər, Türkiyənin Uşak şəhərində Xocalı qurbanlarının xatirəsinə həsr olunmuş abidə... bütünlükdə dünya ictimaiyyətinin Xocalıda qətləmi törədən ermənilərə ictimai nifrətdir. Ancaq bir əsr bundan əvvəl Türkiyədə baş verən hadisələr zamanı dost ölkəyə xəyanət edən erməni satqınlarının təsadüfi ölümünü "erməni soyqırımını" kimi tanıyan Avropa

Parlamentini, Avropa Şurası Xocalıda törədilmiş qətləmi pisləmədi. Halbuki Xocalı hadisələri yaxın keçmişimizdə, sakini olduğumuz müasir dünyamızda baş vermişdi.

Avropa Şurası Serbiyanı törətdikləri Srebrenitsa qətləmi soyqırım kimi tanımağa çağırıb. AŞ-ın irqçilik və Düzümsüzlüklə Mübarizə Komissiyasının bununla bağlı bəyanatında bildirilir ki, Srebrenitsa hadisələri soyqırım kimi qiymətləndirilsin. Təqdir olunması addımıdır. Kaş Avropa Şurası Xocalı soyqırımını törədən ermənilərə qarşı da belə prinsipial olaydı. Tolerant, xeyirxah və humanizm prinsiplərinə sadıq qalan Azərbaycan xalqı da AŞ-dan şəhidlərinə, bu gün də erməni əsirliyində əziyyət çəkən Dilqəm Əsgərova, Şahbaz Quliyevə qarşı belə diqqət görmək istəyir. "Müharibənin sonuna qədər tək bir yəhudi belə həyatda qalmayacaq" əmrini verən, Holokost törədən Hitlerin sadıq cəlladı njdələrin törəmələri olan ermənilər qana susamış yaratmışlardır. "Nə üçün Ermənistan indiki rəhbərlərinə qarşı- hansılar ki, bilavasitə Xocalı soyqırımında iştirak etmişlər, əlləri Azərbaycan xalqının qanına batmışdır,- beynəlxalq tribunal təşkil olunmur, nə üçün onlar qınaq obyektinə çevirilmir?" söyləyən Prezident İlham Əliyevin xalqın iradəsinə əks etdirən bu sözləri bir daha əminlik yaradır ki, zamanın öz hökmünü verəcəyi an uzaqda deyil.

Xocalı soyqırımının "Beynəlxalq Müharibə Qurbanları Memorialı"na daxil edilməsi də Azərbaycana dəstək kampaniyasının nümunəsidir. Ötən illərdə Böyük Britaniyanın parlamenti qarşısında Xocalı qurbanlarının adı yazılmış 613 şar göyə buraxılaraq şəhidlərin xatirəsi yad olunmuşdur. Moskvada Yuri Ponomaryovun "Qarabağ gündəliyi" kitabının, Amerikanın rep müğənnisi Toni Blekmənin Azərbaycanın "Dəyirman" qrupu ilə birgə hazırladığı "Xocalıya ədalət" rep layihəsinin təqdimatı keçirilmiş, veb-saytların imkanlarından istifadə edilmişdir. Xocalı soyqırımını tanıyanların sayının artması Prezident İlham Əliyevin "Mən əminəm ki, gün gələcək Xocalı faciəsini törədən, dinc əhaliyə qarşı qəddarlıq göstərən, dinc əhalini məhv edən erməni cinayətkarları məhkəmə qarşısında cavab verəcəklər" sözüne inamı artırır. Bu günlərdə Almaniyada keçirilən Ümumavropa Qarabağ mitinqi kimi aksiyalar Azərbaycan xalqının haqq səsinə dünya ictimaiyyətinə çatdıracaq. Tökülən nahaq qan yerdə qalmayacaq.

Xuraman İsmayılqızı,
"iki sahil"